

Sevil Atasoy

"Hiçbir şey, açık ortada olan kadar aldatıcı değildir."

Uçakları havada infilak ettirenler, esirler üzerinde biyolojik silah deneyenler, hatta uyurken bile suç işleyenler...

Bu Ayak İzi Senin Dr. Watson!

Polisiye
İnceleme

4. BASKI

Acımasızca işlenen, katili bulunamayan cinayetler...

Suçsuz mahkûmlar, insanı isyan ettiren,
bir şey bilmeyen bilirkişiler...

Bu Ayak İzi Senin,
Dr. Watson!

Gerçek Suç Öyküleriyle Adli Bilimler

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

DOĞAN KİTAP TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Labirent
Karanlığa Yolculuk
Her Çikolata Yenmez
Kusursuz Cinayet Yoktur
Yeraltındaki Melekler, Yerüstündeki Şeytanlar
Acayip İşler
Züppe Kocanın Şarkıcı Karısı

BU AYAK İZİ SENİN, DR. WATSON! **Gerçek Suç Öyküleriyle Adli Bilimler**

Yazan: Sevil Atasoy

Türkçe yayın hakları: © Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Kasım 2007

3. baskı / Şubat 2018 / ISBN 978-605-09-4996-4

Her 2000 adet bir baskı olarak kabul edilmektedir.

Sertifika no: 11940

Kapak tasarımı: Yavuz Korkut

Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kâğıt San. Tic. Ltd. Şti.

Evren Mah. Gülbahar Cad. No: 62 / C Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 515 49 47

Sertifika no: 11965

Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 1 Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Bu Ayak İzi Senin, Dr. Watson!

Gerçek Suç Öyküleriyle Adli Bilimler

Sevil Atasoy

İçindekiler

Başlangıç	9
Cavit'in İntikamı	11
Başkanın Bulut Adamları	18
Şaman ile Hemşire	26
Son Yemeği Beklerken Milyoner Olmak	33
Sanatsever Hırsızlar ve Sahtekâr Sanatçılar	41
Bu Ayak İzi Senin, Dr. Watson!	49
Bir Medya İmparatorunun Tartışmalı Ölümü	57
Hz. İsa'nın DNA'sı	65
Kindalının Önlenemez Yükselişi	73
Kan Lekesinden Robot Resme	80
Beethoven'in Saçları, Einstein'ın Beyni ve Başka Önemli Şeyler	88
Megumi Yokota'nın Kaçırılışı ya da DNA Üzerinden Siyaset	96
Aynı Bedende Farklı DNA'lar	104
Örümceğin Tanıklığı	112
Hey Doktor, Bu Tarafa!	120
Muhammet Kocabaş Nasıl Öldü?	128
Hayvana Eziyetten İnsan Öldürmeye	136
Hitler'in Sahte Hatıra Defterleri	143
Hipnozlu Adalet	151
Bırakın, Testosteron Düşük Kalsın!	159
Yak, Beni Yak, Kendini Yak!	166
Gitar Çalan Adamlar	173
Mançurya'daki 731. Birlik	181
Şu Seri Katil Meselesi	188
DNA Bankasında Karar Zamanı	196
Orenthal James Simpson Davaları	204
Bond Filmlerine Yaraşır Bir Suikast	219
İnternette Çocuk Pornografisi	229

Fotoğrafta Saklı Gerçek	237
Yılın Değişmeyen Yıldızı DNA	245
Borneo'da Ölüm	253
Pan Am 103 Patlaması On Sekiz Yıl Sonra Yeniden.....	261
Narkotikçi Olmak İsteyen Kral	270
Bavyera'da Kanlı Paskalya.....	278
Uyuyup Gezenler, Sevişip Öldürenler	285
Beynim Yıkandı, Suçsuzum Hâkim Bey.....	293
Kadınlar! Burun Deliklerinizi Açık Tutun	301
Himalayalar'daki Son Cennet.....	309
Saçtan Tanıklar	317
Ah Bir Dedektif Medyum Bulsam!.....	324
Giuliani'sini Bekleyen İstanbul.....	332
Orta Malı Deliller	340
Sınırötesi Örgütlü Bir Suç: Doping	347
Yatak Odasındaki Hikikomori.....	354
Sevdim Seni Bir Kere.....	361
Ne Kadar Para, O Kadar Çocuk.....	368
Çenesi Düşük Bir Vampir.....	375
Bingazi Altılısı ve AIDS'li Çocuklar.....	382

Başlangıç

Adli Bilimler'in gizemli dünyasında yeniden birlikteyiz. Pakistan'dan Peru'ya, Borneo'dan Belçika'ya yüz yıllık uzun bir yolculuğa çıkacak, bu arada Türkiye'den de geçeceğiz. Kimi zaman karanlık beyinlerin dehlizlerinde dolaşacak, gördüklerinizden ürpereceksiniz. Kimi zaman bilim, hayal gücü ve sabır bir örümceği konuşturacak, duyduklarınıza şaşacaksınız. Kokunun izini süreceksiniz, cansız ve soğuk bedenlere dokunacak, bulutların içindeki mezarları ziyaret edeceksiniz. Bir köşe başında cadılara, şamanlara, medyumlara rastlayacak, bir tepenin ardında, hırsızlar ve sahtekârlarla buluşacak, kefen parçası üzerinde Hz. İsa'nın DNA'sını, buzdolabında Einstein'ın dehasını arayacaksınız.

Bu yolculukta, uçakları havada patlatanlar, esirler üzerinde biyolojik silah deneyenler, hatta uyurken suç işleyenlerle bile tanışacaksınız. Kimileri "Ben öldürdüm", kimileri "Gördüm, o öldürdü" diyerek, sizi kandırmaya çalışacak. Kimileri sudan çıkacak ya da alevler içinde kavrulacak, intihar mı, cinayet mi karar veremeyeceksiniz. Acımasız cinayetlere tanık olacaksınız, katili bulunamayan; karşınıza mahkûmlar çıkacak, suçu olmayan; ayrıca bilirkişilere rastlayacaksınız, bir şey bilmeyen ve isyan edeceksiniz.

Çeyrek asırdır sürdürdüğüm bu yolculukta, bana eşlik etmenizi istememin başlıca iki nedeni var. İlki, bilim ve teknolo-

jinin adalete katkısını, adli bilimlerin cazibesi ve vazgeçilmezliğini, her ayrıntısı gerçek olan suç öyküleri ile size aktarmak. Diğeri ve kanımca daha da önemlisi, içinize kuşku tohumları ekerek, tıpkı hayali dedektif Sherlock Holmes'un, yardımcısı Dr. Watson'a dediği gibi "Hiçbir şey, apaçık ortada olan kadar aldatıcı değildir" demenizi sağlamak.

Keyifli bir yolculuk dilerim.

Sevil Atasoy
İstanbul, Ocak 2011

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Cavit'in intikamı

1422 yılı, recep ayınının 21'iydi. Yani 9 ekim 2001. Cavit İkbal ile suç ortağı Sacit, Pakistan'ın Lahor kentindeki Kot Lakpat Cezaevi'ndeki hücrelerinde ölü bulundular. Açılan soruşturmadan bir şey çıkmadı. Her iki mahkûmun sonu, kayıtlara "intihar" diye geçti. Kendilerini asmasalardı eğer, zincirle boğulacak, parçalanacak ve asit dolu bir fıçıya atılacaklardı. Yargıç Bakşi karar vermişti, nasıl öldürdülerse, öyle öleceklerdi.

Pakistan'da Cavit İkbal çok. Kriket oyuncusu Cavit İkbal, cerrah Cavit İkbal, kimyacı Cavit İkbal, baro başkanı Cavit İkbal ve daha niceleri. Lahorlu Cavit İkbal, saydıklarım kadar ünlü biri değildi. Sessiz, sakın, kendi halinde yaşayıp giderken -ya da öyle sanılırken- sokaklarda yaşayan üç çocuğun saldırısına uğradı, adamakıllı dayak yediği yetmiyormuş gibi, parası da çalındı.

Lahor polisinin işi başından aşkındı. Yedi milyon nüfuslu kentin uyuşturucu kaçakçıları, göçmenleri, çeteleriyle uğraşırken, Cavit İkbal'in şikâyet dilekçesini ihmal etti. Çünkü Lahor polisi, yaşları sekiz ile on beş arasında değişen, kimi evden kaçmış, kimi kovulmuş beş bin kadar çocuğun kent sokaklarında çöp karıştırarak yaşamını sürdürmeye çalıştığını, Data Darbar Camii ile tren istasyonunun etrafında, yırtık bezler üzerinde birbirine sarılarak geceyi geçirdiğini, eroin kuryesi olarak kullanıldığını, hatta bazılarının köprü atlarında ya da kent dışındaki pis otellerde vücudunu satarak saatte 500 rupi (12 YTL) kazandığını gayet iyi biliyordu.

Dilekçeyi dosyaya kaldırırken “Cavit İkbal, ölmediğine şükretsın” diye düşündü Ravi Sokağı karakolunun memuru. Çocukların dünyasına adım atan, daha sonra parası çalınan, dövülen, öldürülen, ancak failleri bulunamayan o kadar çok kişi vardı ki, hangi birini soruşturacaklardı. Cavit İkbal bir süre bekledi. Baktı polisten ses çıkmıyor, “Bunun acısını çikartmayı bilirim” dedi ve intikam almaya yemin etti.

Güler yüzlü, iyi kalpli bir adam

Tam orta yerinde, Pakistan’ın özgürlüğünü simgeleyen altmış metrelik ünlü minaresiyle İkbal Parkı, çevresindeki baharat kokulu çarşı ve hemen yakınındaki 400 yıllık Badşahi Camii’nin dev avlusunda, Pencabiler, muhacirler, Peştunlar ve turistlerin arasında, bir o yana bir bu yana koşuşturan küçük haşarı oğlanlar, kiminden rupi, kiminden roti dilenir.

Esnaf, bir süredir hemen her gün buralarda dolaşıp küçük yaramazları sevindiren, bazen ellerine bir iki teklik tutuşturarak, bazen karınlarını doyurmak için eve çağırarak, gözlüklü, güler yüzlü, temiz giyimli, kırk yaşlarındaki iyi kalpli adama duacıydı.

Gerçi, ne iş yaptığını bilen yoktu. “Gazeteci” diyen de vardı, “sosyal hizmet uzmanı” da. İki kez boşanıp, iki de çocuğu olduğu, az ötedeki Ravi Sokağı’nda bir yerlerde tek başına oturduğu söyleniyordu. Zaten arada bir, yanında hizmetçi olarak çalıştıracığı on-on beş yaşlarında bir çocuk aramasının nedeni de, herhalde bu yalnızlığıydı. Yaşlı ve yalnız bir Pakistanlının ayak işlerini gençten birine gördürmesi çok doğaldı. Zaten Pakistan Ulusal Çocuk Hakları Birliği’nin 1997’de, ülkenin bu yöresinde oturanlar arasında yaptığı ankette de, genç erkeğin yaşlıya hizmetini, sosyal statü göstergesi kabul edenler çoğunlukta idi.

Her neyse, bunların hiç önemi yoktu. Güler yüzlü adam

geldiğinde, çocuklar etrafına üşüşüyor ve kimseyi rahatsız etmiyorlardı ya, esas olan buydu. Ancak, iki günde bir, yeni bir yardımcı aramasına bakılırsa, anlaşılan pek geçimsiz biriydi.

Acımasız bir intikam

1999 yılı kasım ayının ortalarına doğru, yanında gençten birisiyle İkbal Parkı'na gelen güler yüzlü adam, oyun oynayan kardeşler, İcaz'la Riyaz'a yanaştı. Bacak masajı için 50 rupi ödeyeceğini söyledi. Mutluluktan uçan çocuklar onların peşi sıra, daracık sokaklardan geçerek Ravi Nehri kıyısındaki, yüksek tavanlı, demir parmaklıklı, üç odalı, yarı karanlık, garip kokulu eve gittiler. Bir yandan çocuklarla uzun uzun konuşan, nerede oturduklarını, babalarının ne iş yaptığını soran güler yüzlü adam, diğer yandan elindeki deftere notlar alıyordu. Bir süre sonra kardeşlerden küçüğünün gitmesini istedi ve elindeki deftere, İcaz'ın adının yanına 98 diye not düştü. Cavit İkbal'in, çocuklarını sokaklara bırakan, onları suç işlemeye iten, ortadan kaybolduklarının farkına bile varmayan ailelerden hedeflediği intikamı almasına sadece iki çocuk kalmıştı.

Cavit İkbal çok sabırlıydı. Etler çabuk yok oluyordu da, saçlarla kemiklerin erimesi biraz zaman alıyordu. Hesabına göre, bir çocuğa 120 rupilik (yaklaşık 3 YTL) asit yetiyordu. Önceleri fiçidakileri pis su kanalına boşaltmış, komşular koldan rahatsız olunca, Ravi Nehri'ne dökmeye başlamıştı.

Asit fiçısındaki çocuklar

Beş ay boyunca bir değil, iki değil, tam yüz küçük erkek çocuk, tıpkı "Fareli Köyün Kavalcısı" masalındaki gibi, iyi kalpli, temiz giyimli, güler yüzlü, gözlüklü adamın ardından Ravi Sokağı'ndaki eve gitti ve bir daha geri dönemedi. Kimse onları aramadı, kimse ortadan kaybolduklarını fark etmedi. Ta 1999 kasımının son haftasında, Urdu dilinde yayınladı.

nan günlük *Jang* gazetesinin Lahor'daki bürosuna bir paket bırakılıncaya kadar.

Paketin içinden bir mektup ve onlarca erkek çocuk fotoğrafı çıktı. “*Ben Cavit İkbâl*” diye başlıyordu mektup. “*Çocukları öldürmeden önce, fotoğraflarını çektim, uyku ilacı verip uyuttum, her birine tecavüz ettim ve öldürdüm. Her şeyi günlüğüme not ettim. Bu mektubun aynısını ve fotoğrafların bir bölümünü polise de gönderdim. İsteseydim yüz değil, beş yüz çocuk öldürürdüm. Artık isyan ediyorum. Boynuma taş bağlayıp Ravi Nehri'ne atlayacağım.*”

Cavit İkbâl'in polise gönderdiği mektup, ilk dilekçesine benzer şekilde ciddiye alınmadı. Bu nedenle gazeteciler, Ravi Sokağı'ndaki üç odalı eve polislerden önce vardı. Yerdeki kan lekelerini, demir zinciri, duvardaki avuç izlerini, çöp torbalarına doldurulmuş onlarca küçük ayakkabıyı, bir de genizlerini yakan, gözlerini yaşartan garip buharın çıktığı fiçıyı gördüler. Hemen yanı başında “*Son ikisini atmadım. Hâlâ içindeler*” diyen bir not vardı. Ertesi sabah, *Jang* gazetesi, olay yeri fotoğraflarını, Cavit İkbâl'in mektubunu ve onun çektiği, kimi merak, kimi korkuyla bakan birkaç çocuğun fotoğrafını yayınladı. Küçük Riyaz, ağabeyi İcaz'ın fotoğrafını gazetede gördü. Üzerinde 98 yazıyordu.

Asitçi Billa, konuşmadan öldü

Lahor polisi Cavit İkbâl'in mektubunda yazdığı gibi boyuna taş bağlayıp nehre atladığını düşündü. Gece gündüz çalışarak, Ravi Nehri'nin altını üstüne getirdi, bir şey bulamadı. Bunun üzerine Emniyet Genel Müdürü Tarık Salem Dogar, yüzlerce polis memurunu görevlendirerek, Pakistan tarihinin en büyük insan avını başlattı.

Pencap Adli Bilimler Laboratuvarı'ndan gelen sonuçlar, evdeki fiçıda hidroklorik asit bulunduğunu ve içindeki ke-

miklerin biri sekiz, diğeri on beş yaşlarında iki erkek çocuğa ait olduğunu gösterince, katilin yüz çocuğu yok etmek için litrelerce asit satın alması gerektiğinden yola çıkan polis, kimya depolarının peşine düştü ve kısa zamanda İshak Billa ile iki arkadaşına ulaştı.

7 aralık 1999 sabahı Lahor Emniyet Müdürlüğü'nün önünden geçenler, üçüncü kattan aşağıya birinin düştüğüne tank oldu. Hemen yanına koştular. Ölmüştü, elleri serbestti. Bu, o saatlerde sorgulanan İshak Billa'dan başkası değildi. Lahor adli tabibinin raporu, işkence belirtilerini sıralayınca, sorgusuna katılan üç polis memuru tutuklandı. Gazeteler, Billa'nın konuşmadan öldüğünü yazdı.

Zincirle boğulacak, aside atılacaksın

Lahor sokaklarında yüzlerce çocuk, ellerinde pankartlar, Cavit İkbali bir türlü bulamayan polisin aleyhinde gösteriler yaptı, karakolları taşladı. Nihayet 30 aralık 1999 sabahı Cavit İkbali, *Jang* gazetesinin bürosuna gelerek gazetecilere teslim oldu. Sacit adlı bir gencin, zaman zaman çocukları parçalamakta ve fıçıları nehre taşımakta ona yardım ettiğini anlattı.

Cavit'le Sacit'in davası 8 şubat 2000'de başladı. 98 numaralı fotoğraftaki İcaz'ın kardeşi Riyaz'ı ve daha pek çok tanığı dinleyen Yargıç Bukşi Ranja, 16 mart günü her ikisini ölüme mahkûm etti. Kendisine her söz verilisinde ailelerin ilgisizliği, polisin beceriksizliği, adalet sisteminin çürümüşlüğü ve esas kurbanın kendisi olduğundan bahseden Cavit İkbali ile suç ortağı, öldürdükleri gibi öleceklerdi. Kurbanların boğulduğu zincirle boğulacak, parçalanıp, aside atılacak ve bütün bunları, öldürdükleri yüz çocuğun ailesi seyredecekti.

Pakistan'ın ilk seri katili Cavit İkbali, akıl hastası olduğunu ileri süren avukatının üst mahkemelere yaptığı itirazları bo-

yunca, Kot Lakpat Cezaevi'ndeki hücrelerinde on iki kez intihara teşebbüs etti. 9 ekim 2001 günü, o ve yirmi yaşındaki suç ortağı Sacit, ülke genelinde kendileri gibi idamı bekleyen, yirmi kadarı kadın, yaklaşık beş bin Pakistanlı arasından sıyrıldılar ve aynı gün, aynı saatte, iki ayrı hücrede, kendilerini çarşaf-la asmayı başardılar. Her ikisinin otopsisinde yaygın darp ve cebir izleri bulundu. Onlara engel olmayan ve cezaevi müdürü gelmeden boyunlarındaki çarşaf-ları çözen iki gardiyan, ihmalleri nedeniyle hâlâ yargılanıyor ve Lahor sokakları hâlâ, on beş yaşından küçük nüfusun otuz milyonu bulduğu Pakistan'ın, İslamabad, Karaçi ve daha nice kentinin sokakları gibi, birkaç rupi ya da bir parça sıcak roti ile mercimek için Cavit İkbal'lerin peşinden gidebilecek binlerce çocuk barındırıyor.

Bahçedeki safrakesesi taşı

Lahorlu Cavit İkbal'in aklına asit işi nereden düştü bilemem. Ancak ondan yıllar önce, kurbanlarını asitle yok eden başkaları da var. Örneğin, Marsilyalı avukat Georges-Alexandre Sarrejani ya da Asitli Vampir adıyla ünlenen ve yakalanması bir "adli bilim mucizesi" olarak kabul edilen İngiliz John George Haigh gibi.

Haigh, gazete okumayı bile günah sayan bir ailenin çocuğuydu. Eğitimini üstün başarılarla bitirdi. 1930'larda basit bir sahtecilikten ilk kez hapse düştüğünde, sülfat asidinin nimetlerini öğrendi. Hatta aside atılan sıçanların yarım saatte yok olup gittiğini kendi gözleriyle de gördü. Cezaevinden çıktığında, çalışarak bir yere varamayacağına çoktan karar vermişti. Zengin ve orta yaşlı kadınları baştan çıkartmaya, paraları bittikten sonra öldürmeye, cesetlerini sülfat asitli bidonlara atıp, oluşan çamuru bahçeye dökmeye başladı. Haigh'in son kurbanı dul Bayan Olivia Durand-Dencon'du.

Kadının ortadan kaybolması üzerine, bazı sorular sormak

için Haigh'in Londra'da, Gloucester Sokağı 79 numaradaki evine gönderilen polis memuru, yanına arkadaşı adli patolog Dr. Keith Simpson'ı almasaydı, kim bilir daha kaç kadın çamurlaşacaktı.

Polis memuru, Haigh ile konuşurken, bahçede dolanan doktorun gözüne kiraz tanesi büyüklüğünde bir taş takıldı. Dikkatsiz birinin kolayca çakıl taşı sanacağı cisim, aslında bir safra kesesi taşıydı. Ertesi gün doktor ve ekibi, bahçeden iki yüz elli kilo kadar çamur topladı. İçerisinde insan yağı ve bir diş protezi buldular. Hastane kayıtları incelendiğinde, Bayan Olivia Durand-Dencon'un safra kesesinde taş olduğu ve protez taktığı ortaya çıktı.

Kadının cesedi bulunamamış olsa da, bu deliller, 6 ağustos 1949'da Haigh'i, Londra'nın güneyindeki Wandsworth Cezaevi'nin darağacına götürmeye yetti. Aslında John George Haigh, dört kadını öldürdüğünü ve iddia edildiği gibi kanlarını içmediğini söyleyip durdu. Ancak jüri, onu o yıllarda ortadan kaybolan başka dört kadının daha ölümünden sorumlu tuttuğu gibi, gazeteler de, ısrarla fincanla kan içtiğini yazdı. Bu nedenle adı, seri katiller dünyasında, "Asitli Vampir" olarak kaldı.

Bu Ayak İzi Senin Dr. Watson!

Sevil Atasoy

Adli bilimlerin gizemli dünyasında yeniden Sevil Atasoy'la birliktesiniz. Pakistan'dan Peru'ya, Borneo'dan Belçika'ya yüz yıllık uzun bir yolculuğa çıkacak, bu arada Türkiye'den de geçeceksiniz. Karanlık beyinlerin dehlizlerinde dolaşacak, gördüklerinizden ürperecek, kokunun izini süreceksiniz, cansız ve soğuk bedenlere dokunacak, bulutların içindeki mezarları ziyaret edeceksiniz. Bir köşe başında cadılara, şamanlara, medyumlara rastlayacaksınız; bir tepenin ardında, hırsızlar ve sahtekârlarla buluşacaksınız; kefen parçası üzerinde Hz. İsa'nın DNA'sını, buzdolabında Einstein'ın dehasını arayacaksınız.

“Ben öldürdüm” veya “Gördüm, o öldürdü” diyerek
adaleti yanıltmaya çalışanlar...

Sudan çıkarılan ya da alevler içinde kavrulan cesetler,
intihar mı, cinayet mi karar veremeyeceksiniz.

Prof. Dr. Sevil Atasoy İstanbul'da doğdu. Alman Lisesi ve İstanbul Üniversitesi Kimya Fakültesi'nden mezun oldu. Akademik kariyerini Biyokimya ve Adli Bilimler alanlarında sürdürdü. Olay yeri inceleme, kriminal laboratuvarların gelişmesi ve DNA analizleri katkısı nedeniyle ulusal ve uluslararası ödüller aldı. 1980-1993 arasında Adalet Bakanlığı Adli Tıp Kurumu, 1987-2005 arasında İstanbul Üniversitesi Adli Tıp Enstitüsü ve 2005-2010 arasında Birleşmiş Milletler Uluslararası Uyuşturucu Kontrol Kurulu'nda çalıştı. Halen Üsküdar Üniversitesi'nde Suç Önleme Merkezi Müdürü ve Rektör Yardımcısı olarak görev yapmaktadır. Atasoy ayrıca Masumiyet Projesi'nin yürütücüsü, Kanıt Bilişim Yayıncılık ve Danışmanlık Şirketi'nin sahibidir.

tavsiye edilen
KDV'siz
satış fiyatı

₺ 47

Seviliğin no: 11940

ISBN 978-605-09-4996-4

DK
Doğan
Kitap